

STROČJI ŽURNAL

GLASILO UČENCEV IN UČENK IZBIRNEGA PREDMETA ŠOLSKO NOVINARSTVO

Leto se bliža koncu, prihaja novo. Zato smo se mi, mladi novinarji, odločili, da vam praznike popestrimo s prvo izdajo letošnjega Stročjega žurnala.

ŠTEVILKA 1
ŠOLSKO LETO 2014/2015

Nekaj je v zraku.
Lepega. Nežnega.
Mimobežnega.
Nekaj je v zraku.

Drage učenke, dragi učenci, spoštovani starši, cenjene sodelavke, cenjeni sodelavci.

V teh dneh že vsi, ki živimo in delamo na šoli, čutimo, da je nekaj v zraku. PRAZNIKI. In od dneva, ko smo imeli na šoli predpraznične delavnice, je to že kar otipljivo. Čeprav so prazniki pred vrati, pa se še ves čas prepletajo delo, zabava, marljivost in sproščenost. Vsi prispevamo k temu, da je vzdušje praznično in zjutraj, na pol v temi, ko se svetijo lučke na drevesu sredi hodnika, pravljичno.

Ko pogledamo nazaj v leto, ki se poslavlja, pogosto sklenemo nove dogovore sami s sabo, si načrtamo nove cilje. Polni smo optimizma in vznesenosti, da »drugo leto bo pa drugače, boljše«. Naj bo tako!

Čeprav čas neusmiljeno beži, je prav, da si vsaj za praznične dni vzamemo čas! Se ustavimo, si oddahnemo, za hip pozabimo na vsakdanje skrb. Si vzamemo čas zase in drug za drugega. Za vse naše najbližje, ki so z nami vedno, pa to ne sme postati samo po sebi umevno. Naj ne postane rutina. Naj bo (vsaj za praznike) nekaj posebnega. In naj nam v srcih in mislih odzvanja pesem Toneta Pavčka:

Čuti se. Sluti.
Kot dih in drget.
Kot šum in šepet
v slednji minuti.

Nekaj je v zraku,
kar odseva v očeh,
kar odmeva v ljudeh
na vsakem koraku.

Vsem skupaj želim lepe praznike in izpolnitev vseh želja, ki jih izrekamo v teh dneh.
Naj bo leto 2015 »pravo« leto.

Ravnateljica: Mateja Leskovar Polanič, univ. dipl. ped.

STROČJI ŽURNAL, šolsko leto 2014/15, številka 1, december 2014

Glasilo učencev in učenk izbirnega predmeta šolsko novinarstvo s pomočjo mentorice.

Uredniški odbor: MINEA RUDOLF, ALEN SEVER, KARMEN LEBAR, ENEJ NOVAK, MIŠA PULKO, ŠPELA KOPRIVŠEK

NAKLADA: 50 tiskanih izvodov

Časopis je na voljo tudi na šolski spletni strani:
<http://www.os-strocjavas.si/>

Sprejeli smo 27 novih šolarjev, prvošolčkov. Skupaj šolske klopi »guli« 184 učencev, ki jih vodi 9 razrednikov in še 26 drugih učiteljev in svetovalnih delavcev, ravnateljica, tajnica, kuharice, hišnik, varnostnik in čistilke, ki smo jim do sedaj včasih pošteno otežili delo.

Kakšno je bilo letos stanje po razredih:

	št. učencev	razrednik
1. razred	27	Janja Rajh
2. razred	14	Brigita Pušenjak
3. razred	25	Nada Sitar
4. razred	25	Boris Smodiš
5. razred	21	Milena Pavličič Kozlar
6. razred	20	Daniela Škrobar
7. razred	12	Jasna Ivanušič
8. razred	14	Monika Šalamun
9. razred	26	Tadeja Jurkovič

OBISK OŠ MATIJA VALJAVCA PREDDVOR

V petek, 3. 10. 2014, smo se nekateri učenci ob 11. uri odpravili z avtobusom izpred naše šole na Gorenjsko, na osnovno šolo Matija Valjavca Preddvor. Vrnili smo se v soboto, 4. 10. 2014, ob 18. uri.

Vozili smo se tri ure. Spremljali so nas ga. ravnateljica Mateja Leskovar Polanič, učitelj Milena Pavličič Kozlar, Tadeja Jurkovič, Katja Vunderl in Zvonko Mavrič, šli pa smo učenci iz 5., 6., 8. in 9. razreda. Na avtobusu smo peli, se pogovarjali in jedli, kar seveda na našo srečo učitelji in ravnateljica niso opazili. Končno smo prispeli pred osnovno šolo Preddvor. Toplo so nas sprejeli učenci, učitelji in ravnateljica osnovne šole Preddvor. Harmonikar nam je zaigral nekaj njihovih gorenjskih pesmi, učenci njihove šole pa so nam jih zraven zapeli. Na njihovo željo so zaigrali tudi naši tamburaši. Nato je sledil govor obeh ravnateljic in dveh učencev njihove šole. Ko je bilo konec, smo dobili malico in sicer kislo zelje s šunko. Najedli smo se in sledil je kratek obhod po njihovi vasi. Videli smo njihov občni urad, zapuščen grad in knjižnico. Popeljali so nas tudi do njihovega jezera in do drugega gradu. Šli smo vanj in videli poročno dvorano za 40 gostov, rdečo sobo in rdečo kopalnico. Lahko bi si še ogledali modro in belo sobo. Nato smo si še šli pogledat večjo poročno dvorano, v katero lahko gre več kot 40 ljudi. Ko smo si to sobo pogledali, smo si šli ogledat grajski drevored. Nato smo se vrnili v šolo in tam imeli delavnice. Pri prvi delavnici so plesali folkloro. Najprej so učenci pokazali nekaj plesov, nato pa so se jim pridružili tudi naši učenci. Pri drugi delavnici so pekli njihove pogače, pri tretji so risali panjske končnice, izbrali so si motive in na mini panjske končnice še vse to skupaj narisali. Pri zadnji delavnici so imeli grščino. Tam so spoznali nekaj grških besed, kako se njihovo ime zapiše po grško in na koncu so še plesali in peli grške pesmi. Na koncu pa so nam še pokazali, kaj so se v tej uri in pol naučili. Ko smo se vsi predstavili, smo šli razpakirat svojo prtljago. Izbrali smo si postelje in mesta, na katerih smo spali. Sledila je večerja, za večerjo smo jedli pogače, ki so jih spekli učenci v drugi delavnici. Po večerji smo šli v telovadnico in tam imeli različne igre. Pripravila jih je njihova športna učiteljica. Najprej smo imeli igre po prosti izbiri. Nato je sledila igra, pri kateri smo se razdelili v dve skupini in z roketnimi žogami zadevali žogo nasprotni ekipi. Po tej igri smo se razdelili še v dve skupini, tako da so bile štiri skupine. Kotalili smo žoge, tako da so morale podreti kegle. Na koncu pa smo košarkarske žoge metali v koš v istih štirih skupinah, tako kot smo bili. Čisto na koncu pa smo še igrali košarko. Sledila je večerja, za katero so bile testenine z omako. To ravno ni bilo dobro, tako da smo vsi nekaj pustili, še učitelji, ampak oni su pustili manj kot mi. Po večerji smo šli v najvišje nadstropje, kjer smo spali. Tam smo poskrbeli za osebno higieno. Ta higiena je trajala sigurno kakšno uro, vsaj pri deklicah. Spakirali smo se v postelje in šli spat. Pred nami je bilo 9 ur spanja. Pozno v noč nismo dali miru, tako da so učitelji pol ure hodili naokrog in nas mirili. Sledilo je jutro in zadnji dan na tej osnovni šoli. Zbujali smo se različno, eni prej, eni nekoliko pozneje. V vrsti smo stali, da smo hodili na stranišča in se umivat. Pospravljali smo spalne vreče in pakirali kovčke, da bomo popoldan odšli. Za zajtrk smo jedli hrenovke. Veliko smo jih pojedli, saj so bile dobre. Ko smo se najedli, smo kovčke odnesli v avtobus in vsi odšli na igrišče igrat nogomet, košarko ali pa smo sedeli na mokri klopi. Tamburaši so zaigrali tudi nekaj pesmi kuharju, ki je v soboto praznoval svoj 50. rojstni dan. Zaigrali so in njihova ravnateljica nam je podelila njihov koledar in nekaj zloženkov o njihovi šoli in okolici. Vzeli smo si malico, mleko in rogliček ter jabolko in se napotili na pohod po njihovih gorah in hribih. Z avtobusom smo se odpeljali do gospoda Dava Karničarja. To je gospod, ki se je prvi spustil z Mont Everesta s smučmi. Z njim smo šli v hribe in govorili o hoji in dihanju. Ustavili smo se na točki, na kateri so bila drevesa zelo velika in trdna. Še malo višje so bila drevesa nekoliko nižja, še višje pa dreves ni bilo več. Hodili smo po ruševju in po kamnih. Na točki, na kateri se vidi vas, smo se

ustavili in pomalicali. Najedli se smo in šli naprej. Povedal nam je, katere gore vidimo in spet smo se ustavili. Govoril je o tem, kako je z brati hodil v dolino v šolo in nazaj ter kako si je sam pisal opravičila, da mu ni bilo treba hoditi v šolo. Pred nami je bilo polno skal in velikih kamnov. Še nekoliko naprej pa je bil prepad. Gospod Davo se je po njem tudi spustil, noben drug pa se ni upal. Drugi smo našli drugo pot, okrog prepada. Vsi pa smo se na koncu priključili v dolgo kačo. Šli smo po klancu navzdol in spodaj nas je že čakal avtobus, ki nas je popeljal do naravnega izvira. V plastenke smo si natočili nekaj te vode in šli naprej. Ustavili smo se na drugi šoli in tam pojedli kosilo. Za kosilo je bil riž in meso z omako. Zraven smo dobili sok z okusom jabolka ali pomaranče ter seveda solato. Te nihče ni pojedel do konca, saj so bile res velike porcije. Najedli smo se, vzeli sendviče in ledeni čaj ter se spakirali na avtobus in se odpeljali. Še prej pa smo odložili ravnateljico in dve učiteljici pred osnovno šolo Preddvor. Zapeljali smo na avtocesto in v hipu smo bili doma pred našo šolo. Vrnili se smo ob 17:45. Tukaj so nas že nestrpno pričakali starši ter bratci in sestre. Skupaj z njimi se smo odpravili domov.

Ta dva dneva sta mi res ostala v spominu, saj smo doživeli veliko dobrih stvari. Spoznal sem Dava Karničarja in to je zame nekaj posebnega. Na osnovno šolo Preddvor še bom z veseljem kdaj šel.

ALLEN SEVER

PREDSTAVITEV DELFINOV

V četrtek, 9. 10. 2014, smo učenci od 7. do 9. razreda šli na predstavitev delfinov v kulturni dom v Ljutomer.

Izvedeli smo veliko novega. Na primer kako velik je delfin, da se razlikujejo le po hrbtni plavuti ... Njihove plavuti so kot prstni odtisi človeka. Veliko se igrajo in pretepajo, zato se tudi ranijo. Rane se jim celijo 5-krat hitreje kot pri ljudeh (zaradi slane vode). Umrejo lahko zaradi starosti ali tudi zaradi malomarnosti ljudi, saj lahko pojejo plastično vrečko, za katero mislijo, da je meduza.

Spol delfina je zelo težko določiti. Včasih se razmnožujejo med igro, kajti nimajo posebnega časa za razmnoževanje. Plavajo s hitrostjo 55 km/h. Iz vode skočijo tudi po 6 metrov. Živijo približno 50 let.

Predstavitev mi je bila všeč, saj sem izvedela veliko novega.

NEŽA ZANJKOVIČ

ŠPORTNI DAN - POHOD NA JERUZALEM

V soboto, 11. 10. 2014, smo se odpravili na pohod. Učenci od 4. razreda in do 9. razreda smo se zjutraj ob 7.45 zbrali in vzeli malico, ob 8.00 pa smo se odpravili. Šli smo skozi Stročjo vas in Podgradje mimo ribnikov, Gresovščaka in do Jeruzalema. Na Jeruzalem oz. Brenholcu smo imeli malico, nato smo odšli nazaj po isti poti do šole.

Bilo mi je dobro, zabavno in mučno.

MIŠA PULKO

FILMARJI V IZOLI

V sklopu projekta Mala filmska šola smo letos pripravljali film na temo življenja danes in nekoč. Film smo posneli in ga nato premierno predvajali v kinodvorani Ljutomer.

Naš mentor Vitomir Kaučič je naš film poslal na filmski festival v Izolo. Film je sestavljen iz manjših filmčkov, ki smo jih posneli skupaj z OŠ Ivana Cankarja Ljutomer. Delček filma z naslovom Svinjski golf (svinkanje) je bil izbran kot eden najboljših v Sloveniji in zato so ekipo tega filmčka povabili na filmski festival v Izolo. Kot snemalki Svinjskega golfa sva bili midve; se pravi Minea Rudolf in Ula Mihalič, povabljeni na dvodnevno druženje mladih filmarjev v Izolo.

V četrtek, 16. 10. 2014, smo ob 6.00 odšli izpred šole s kombijem. Po 4-urni vožnji smo prispeli v Izolo in se odpravili na mesto zbiranja. Ker so nam program malce spremenili, smo ga na žalost nekaj že zamudili, zato smo pač nadaljevali od tam, kjer smo prišli. Ogledali smo si nekaj filmov, odnesli priznanje enega najboljših filmov, ustvarjenih s strani mladih, in srečali Miha Hočevarja – režiserja filma Gremo mi po svoje. Naše filme je ocenila žirija. Sledilo je kosilo – okusna pizza!

Naše druženje se je za ta dan počasi iztekalo ... narediti smo morali le še kratek filmček. Po kratkem predavanju o filmu smo imeli zelo malo časa za razmislek, o čem bi naš film govoril. Dekleta (iz Ljutomera smo bila samo dekleta in tudi skoraj edina na festivalu) nismo imele posebnih idej, kaj bi posnele. Na srečo smo se lahko priključile ekipam iz drugih šol. Me starejša dekleta smo se priključile ekipi šole Most na Soči, mlajša pa drugi ekipi.

Med sabo smo dobro sodelovali, se spoznavali in se tudi veliko nasmejali. V manj kot dveh urah smo posneli 2-minutni filmček NaTEK (na YouTube si ga lahko pogledate pod naslovom NaTEKfinale). Naše delavnice so se končale in preostanek večera smo imeli prosto. Odšli smo – me starejša dekleta v apartma, mlajša pa v hostel, se »zrihtali« in odšli v središče Izole na sladoled.

Naslednji dan smo naš film zmontirali in ga prikazali drugim. Režiser Boštjan Vrhovec je vse naše filme strogo skritiziral in nam podaril tudi nekaj pohval.

Opoldne smo se odpravili na kosilo in po kosilu zapustili Izolo.

Ta dva dneva mi bosta ostala v lepem spominu, saj sem se veliko naučili, se zabavali, spoznali in navezali stike z drugimi filmarji iz cele Slovenije!

MINEA RUDOLF

NARAVOSLOVNI DAN V EKONOMSKI ŠOLI MURSKA SOBOTA

V sredo, 22. 10. 2014, smo se dve učenki in trinajst učencev z avtobusom odpeljali v Ekonomsko šolo Murska Sobota.

Ob 7:30 uri smo se zbrali v jedilnici, kjer smo imeli zajtrk. Po zajtrku smo se z avtobusom odpeljali v Mursko Soboto.

Najprej smo imeli kratek uvodni del v telovadnici, nato smo se podali vsak v svoje delavnice. Z Barbaro sva se podali v delavnico, kjer smo programirali robote.

Najprej smo izvedeli nekaj o robotih, nato je vsak na svojem računalniku, na posebnem programu, zapisal robotu, kaj mora narediti. Nato smo po labirintu spustili avto-robota, ki je imel tri senzorje, da se je sam gibal po labirintu in našel pot iz njega. Nato smo robota spustili še po črni črti. Ta robot je prav tako s senzorji zaznaval črno črto.

Po končanih delavnicah, ki so trajale uro in pol, smo se odpravili na malico in nato še na ogled šole, ki je zelo velika.

Po ogledu šole smo se odpravili na avtobus in se odpeljali nazaj v Stročjo vas.

Ta dan mi bo še posebej ostal v spominu, saj sem veliko novega izvedela.

NEŽA ZANJKOVIČ

EVAKUACIJSKA VAJA

V petek, 24. 10. 2014, smo v šoli imeli evakuacijsko vajo.

V šolo smo prišli ob 7. 30. Dobili smo se v razredu. Zaslišali smo alarm, se postavili v kolone in šli skozi zasilna vrata. Zbrali smo se na igrišču naše šole. Vsak razredni učitelj je preštel učence. Ko je razredna učiteljica 8. razreda preštela učence, je ugotovila, da ena učenka manjka. Nato so ugotovili, da tudi v 9. razredu manjka ena učenka.

Požar so »pogasili« in rešili vse manjkajoče učence.

Nato smo odšli v telovadnico, kjer nas je čakala predstavitev policistov, gasilcev ter reševalcev. Predstavili so nam svoje delo in nam dovolili, da si ogledamo in poskusimo prijeti in uporabiti nekaj pripomočkov.

Bilo je zelo zanimivo, saj smo se naučili, kako ravnati v primeru požara, spoznali pa smo delo policistov, gasilcev in reševalcev.

MIŠA PULKO IN ŠPELA KOPRIVŠEK

PROTEUSOVO TEKMOVANJE

Tekmovanje iz znanja biologije za Proteusovo priznanje je namenjeno učencem 8. in 9. razreda osnovne šole. Poteka na dveh nivojih - šolskem, kjer tekmujejo za bronasto, in državnem, kjer tekmujejo za srebrno in zlato priznanje. Organizira ga Prirodoslovno društvo Slovenije, pri izvedbi tekmovanja pa lahko sodelujejo tudi druga zainteresirana društva, organizacije, sponzorji in donatorji.

Tema na letošnjem proteusovem tekmovanju je bila alpske rastline. Tudi naši učenci so se tekmovanja udeležili in se potrudili.

Eva Škrbenta gre na državno tekmovanje, Maja Makoter in Tjaša Bobnjar pa sta prejeli bronasto priznanje.

ŠPELA KOPRIVŠEK

V PORODNIŠNICI

V torek, 11. 11. 2014, smo se učenci devetega razreda odpravili v porodnišnico v Murski Soboti.

Tam smo se najprej udeležili predavanja na temo Mladostniki. Z medicinsko sestro smo se pogovarjali o spremembah našega telesa med puberteto, o nosečnosti in kako jo preprečiti, o osebni higieni in kako skrbeti za zdravje in dobro počutje ... Nato smo se odpravili na porodniški oddelek, kjer nam je babica pokazala porodno sobo. Opisala nam je še porod v vodi ter pokazala nekaj slik z različnih porodov.

Sedaj pa je sledil najlepši trenutek ... Pokazali so nam 4 dni staro dojenčico Gajo, ki je imela zelo goste rjave lase ...

Ogledali smo si še ginekološki oddelek in se odpravili pogledat aparature za hemodializo. To je naprava, s katero pomagajo ljudem, ki jim odpovedujejo jetra in ledvice in jim več ne očiščujejo krvi. Bolniki pa se morejo držati diete in zdravnikovih navodil, da je potem zdravljenje uspešno.

ULA MIHALIČ

V petek in soboto, 14. in 15. novembra, smo se učenci 8. in 9. razredov osnovnih šol iz Slovenije zbirali pred Gimnazijo Franca Miklošiča v Ljutomeru, da bi se udeležili nemških delavnic.

Vsi smo se pričeli zbirati v jedilnici, kjer so nas toplo in srčno sprejeli profesorji nemškega jezika. Prvi dan, ki smo ga na gimnaziji preživeli, je bil cel zmeden; učenci se nismo poznali, nismo vedeli, kaj bomo delali ... in smo le izpeljali dvodnevne delavnice.

1. DAN:

Razdelili smo se v skupine, dobili vodilnega učitelja ter enega študenta iz gimnazije in začeli s prvo delavnico, kjer smo iz nemškega časopisa izrezovali črke in besede in iz njih sestavljali svoje ime.

V drugi delavnici smo se med seboj spoznavali in se igrali vislice, opise, itd.

V zadnji delavnici pa smo izdelovali svoje namišljene izdelke in delali oglase.

Potem pa je postalo že pozno, zato smo odšli večerjat, po večerji pa smo se odpravili v svoje sobe.

V večernih urah so nas profesorji in gimnazijci presenetili s plesom oz. z mini diskoteko in s karaokami, na katerih so tudi nastopili naši dečki iz 9. razreda (Alex, Rene, Peter in Jaka) s pesmijo URŠKA: Jaz hamburger plačam ti.

Večer je bil zares zelo zabaven in zanimiv. Poleg tega pa smo imeli svoj (SVOJ!) bar s sokovi in raznimi napitki. Postalo je pozno in mi smo se odpravljali spat (okoli 22-23 ure).

2. DAN:

Nastopil je naslednji dan delavnic. Vstali smo ob 8.00 in se eno uro kasneje odpravili na zajtrk, nato pa nadaljevali z delavnicami.

V tem dnevu smo obiskali pet različnih delavnic in sicer filmsko delavnico, kjer smo si ogledali napovednike nemških filmov; SMS delavnico; delavnico, kjer smo po celotni gimnaziji iskali skriti zaklad; čokoladno oz. »sladko« delavnico, kjer smo poslušali kratko zgodbo ter še za konec odšli v glasbeno delavnico, kjer smo spoznali različne nemške izvajalce (npr.: Sido, Cro, Todesstern ...).

Odpravili smo se na kosilo in po kosilu spakirali vse stvari in nato tudi za udeležbo prejeli priznanja, majhna pisala in zvezke, ter vse skupaj končali malo prej, kot je bilo predvidevano. Končali smo ob pol tretji uri in se z dobrim in lepim vtisom odpravili domov. Mogoče smo se naučili kaj novega in spoznali, da je nemščina lahko tudi zelo zabavna.

Veselim se že srečanja prihodnje leto.

PATRIK RUBIN

DELAVNICE NA SREDNJI ŠOLI ZA GOSTINSTVO IN TURIZEM

V petek, 21. 11. 2014, smo zjutraj ob 8. uri imeli v jedilnici tradicionalni slovenski zajtrk. Po zajtrku smo se odpravili na avtobus in se odpeljali v srednjo šolo za gostinstvo in turizem v Radence. Na avtobusu nam ni bilo dolgčas, saj smo se pogovarjali, nekateri pa so celo peli. Po kratki vožnji smo prispeli na avtobusno postajo v Radencih.

Kuharska delavnica

Najprej nas je pozdravil profesor in nam na kratko povedal nekaj o kuhinji in učilnici zraven kuhinje. Razdelili smo se v tri skupine. V prvi skupini so kuhali kašo s piščančjim mesom in veliko vrst zelenjave, pripravljale so namreč kitajsko-azijsko jed. Nekateri pa so se odpravili k pripravi sladice - čokoladne kreme. Ostali pa so pekli vafle. Pridno smo migali s kuhalnicami in z mešalniki v rokah ter kuhali in pekli. Na koncu smo seveda vse to pojedli.

Delavnica za turiste

Tam so nam najprej povedali nekaj o tej šoli in o prednostih tega poklica, zanimivostih, času trajanja šolanja in podobno. Povedali so nam v katerih državah so že bili na praksah in nam jih podrobneje predstavili. Na koncu opisa so nam pripravili manjši kviz, da bi videli koliko smo poslušali. Fantje s srednje šole za turizem in gostinstvo – smer turizem pa so nam zapeli pesem ki si so jo izmislili oni in sicer govori o martinovanju. Na koncu je bilo najboljšo, saj so nam pripravili dramsko igro, kako se je treba obnašati na zmenkih.

Strežba v gostinstvu

Ob obisku strežbe smo najprej prisluhnili gospodu Petru Pertociju, ki na tej šoli poučuje strežbo. Ogledali smo si tudi predstavitveni film, ki opisuje, kako in kdaj je nastala Srednja šola za gostinstvo in turizem Radenci ter še veliko o šolanju ter obiskih raznovrstnih restavracij ter hotelov, kjer nudijo različne vrste jedi in pijač. Ob koncu filma smo si v živo ogledali, kako naj bi potekal obisk fine restavracije.

Špela Koprivšek

RIMLJANI NA SLOVENSKEM

Sodelovala sem na zgodovinarskem tekmovanju, ki se je odvijalo v torek, 9. 12. 2014.

Dobila sem test z različnimi tipi nalog. Test sem pisala 60 minut. Naloge so bile zelo zahtevne. Tema tekmovanja je bila 2000 let Emona. Spoznavala sem življenje v Emoni (Ljubljani), v rimskem času. Na tekmovanje so se lahko prijavi učenci 8. in 9. razreda, a sem na žalost bila edina tekmovalka.

Čeprav nisem dosegla dobrih rezultatov, sem pa zato izvedla veliko novega, kot je npr. to, da so Rimljani imeli lončene posode, v katerih so redili polhe in so jih nato pojedli, kot sladico.

NEŽA ZANJKOVIČ

CANKARJEVO TEKMOVANJE

V četrtek, 4. 12. 2014, smo učenci od 6. do 9. razreda tekmovali za Cankarjevo tekmovanje.

Tekmovanje je trajalo 90 minut in je potekalo v učilnici za angleščino oz. nemščino.

8. in 9. razred so prebrali knjigo Frana Saleškega Finžgarja Pod svobodnim soncem, ki je zgodovinski roman in prikazuje borbe med Slovani in Bizantinci.

Učenci 6. in 7. razreda so prebrali knjigo Jurij Kozjak, ki jo je napisal Josip Jurčič. Zgodba je povest in se dogaja v 15. stoletju, ko Turki ugrabijo Jurija, ki postane slovenski janičar.

Pisali smo razlagalni spis. Zraven smo dobili priložena navodila, po katerih smo se morali ravnati.

Čeprav je knjiga, ki sem jo prebrala, bila zelo dolga, mi je bila všeč.

Rezultati tekmovanja so bili ponekod kar dobri in veliko učencev in učenek že ima »v rokah« priznanja. Rezultati še sicer niso uradni, ampak do petka bodo, do takrat pa si zdajšnje, neuradne rezultate lahko ogledate na oglasni deski pred učilnico slovenščine.

Pa še nekaj kratkega o Ivanu Cankarju, tistemu gospodu, po katerem se imenuje to tekmovanje.

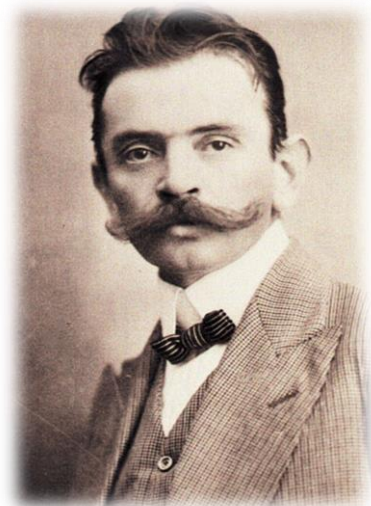
Ivan Cankar se je rodil leta 1876 kot eden od dvanajstih otrok. Pisal je prozo, dramatiko in poezijo ... novele, povesti, črtice ... Ene najbolj znanih del med današnjo mladino so: drama Lepa Vida, Peter Klepec, Potepuh Marko in Kralj Matjaž ... Umrli je star 42 let, zelo mlad, in sicer leta 1918.

MINEA RUDOLF in NEŽA ZANJKOVIČ

PRIPIS: URADNI REZULTATI!

Minea, Neža in Jaka so se uvrstili na regijsko tekmovanje.

INTERVJU Z ULO MIHALIČ

Naša učenka Ula Mihalič si je ogledala dve tekmi svetovnega prvenstva v košarki v Barceloni.

Kdo je igral na eni in drugi tekmi?

Na prvi tekmi Slovenija in Dominikanska republika, na drugi tekmi pa Slovenija ter ZDA.

Kdo je na koncu tekme zmagal in se še spomniš rezultata?

Na prvi tekmi je zmagala Slovenija, rezultata se ne bi spomnila, na drugi pa na žalost ZDA.

Za katero ekipo si navijala?

Na obeh tekmah sem navijala za Slovenijo, jasno ne?

Kakšno vzdušje je bilo pred tekmo, med tekmo in po tekmi?

Pred tekmo smo vsi navijali na ulicah, med tekmo je vzdušje bilo super in po tekmi, tudi če smo zgubili ali zmagali, smo bili veseli, ker smo prišli tako daleč.

Si na tekmi videla kakšno znano osebo?

Da, na tekmi sem videla Shakiro in Pikeja ter naše košarkarske igralce.

ALLEN SEVER

ŠOLSKO TEKMOVANJE IZ NOGOMETA

V torek, 23. 9. 2014, je na naši šoli potekalo tekmovanje iz nogometa.

Tega tekmovanje se je udeležilo kar 6 ekip, med njimi pa je bila tudi naša ekipa.

Naši fantje so se izkazali za zelo spretno, hitro ter dobro ekipo, saj so v prvi igri v prvi minuti zadeli gol. Ta gol je zadel Rene Fištravec, takoj za tem pa še Alex Kohek.

Naši fantje so zasedli zaslužno 3. mesto, kar je zelo dobro.

Čestitke naši ekipi ter mentorju učitelju Sašu Fijavžu!!!

ŠPELA ZAVRATNIK

TEKMOVANJE V ODBOJKI

V sredo, 3.12. 2014, smo se dekleta 7., 8. in 9. razreda odpravile na tekmovanje na OŠ Ivana Cankarja Ljutomer. Z nami je bil učitelj Sašo Fijavž.

Tekmovalo je kar 5 ekip, med njimi tudi naša ekipa, katero smo sestavljale Ula Mihalič, Tjaša Bobnjar, Iris Kreft, Sara Kutnjak, Nika Bukovec, Hana Pušenjak in jaz, Špela Zavratnik.

Ker je tekmovanje bilo na določen čas, so ekipe izžrebali. Žreb je določil, da bomo igrali proti OŠ Cezanjevci in OŠ Mala Nedelja.

Proti OŠ Cezanjevci in OŠ Mala Nedelja smo zmagali oba seta. Torej to pomeni, da obe ekipi nista imeli nobene zmage pri nas. Ko smo končali tekmo z OŠ Mala Nedelja, smo bile zelo ponosne na sebe, saj smo prišle v finale z OŠ Ivana Cankarja Ljutomer.

Bilo nas je malce strah, saj smo mislile, da nimamo proti OŠ Ivana Cankarja Ljutomer nobene možnosti. Ampak ker smo se zelo potrudile, smo dosegle zmago.

Finale je bil zelo napet, saj smo 1. set zmagale me, 2. pa OŠ Ivana Cankarja Ljutomer.

Na sebe smo zelo ponosne, saj smo osvojile 1. mesto.

Čestitke učitelju Sašu Fijavžu in seveda mojim soigralkam!!!

ŠPELA ZAVRATNIK

LJUBEZENSKE PESMI NATAŠE PRIGL

Ptica ljubi gnezdo,
medved ljubi sladki med,
jaz pa tebe bolj,
kot sladoled.

Z desnico pozdrav ti pošiljam,
z levico da si solze brišem,
in premišlujem vse dni,
ali me še ljubiš ti?

Saj veš srček,
da rada te imam
poljubček imam,
tebi ga dam,
dobiš ga zastonj,
le pridi si ponj.

Še zdaj ne vem zakaj,
zakaj vate zaljubila sem se,
vem pa, da si moja prva ljubezen in vem,
da moj nikoli ne boš,
ampak vedi,
da jokala sem in jokala bom,
ker težko pozabila te bom.

BOŽIČNO - NOVOLETNE PESMI NATAŠE PRIGL

Ko prižgejo božične se luči,
vsak v srcu si nekaj zaželi.
Naj božič bo prijazen,
naj bodo prijazni v njem ljudje,
naj misli dodo iskrene in veselo bo srce.

Veliko sreče in lepih sanj,
naj ti prinese božični dan,
in novo leto naj zaživi,
radosti polno,
brez solz in skrbi.

PESMI TOMAŽA PINTARIČA

Novo leto naj živi,
dedek mraz naj v zrak zleti.

Stric božiček prišel bo,
kadar ogenj ne gori
če si gate osmodi
darila nihče ne dobi.

PESEM ŠPELE KOPRIVŠEK IN NEŽE ZANJKOVIČ

TA DAN

Danes je poseben dan, ki ga
vsi praznujemo.
Zgodaj zjutraj se zbudimo,
praznikov se veselimo!

Danes je dan katerega vsi slavimo,
se ga veselimo!
Ta dan praznujemo
tako, da vsi veseli pojemo in plešemo!

ŠPELA KOPRIVŠEK

PRIJATELJ

Ti dober do mene si,
jaz to vračam ti!

Oprosti mi, če kdaj te obrekujem,
trudim se na vse moči,
da to se ne zgodi.

Ti si moj prijatelj!
Najboljši, eden in edini!
Moj prijatelj!

NEŽA ZANJKOVIČ

TEMA

Končno sem prišel do luči,
ki jo je ustvarilo mrzlo sonce.

Bil sem nagrajen s prostostjo,
da sem postal heroj

Tema, o zakaj si prišla
od žalosti, srca
in da si krila izgubila?

Skozi ogledalo luč se odbija ...
preveč zamegljeno, da bi
se videlo, kaj se skriva v meni ...

Odpri svoje srce in razširi
svoja krila, da odkriješ
svojo dušo in strast

V višave leti mino, skozi
noč, luč...
Poletim se vedno skozi njo.

ŠPELA KOPRIVŠEK

ŠOLA

Budilka 6 zvoni,
v šolo se mi že mudi!

Prvo uro predremal bom,
drugo uro vesel bom,
na urniku telovadba bo
učitelj »prešvical« nas bo!

Šolski dan se počasi končuje
in drugi dan se približuje ...

M.V.

NAGRADNA IGRA

V mesecu decembru smo izvedli nagradno igro. Učenci so na listek napisati najboljši vic, ki so se spomnili. V tej nagradni igri je sodelovalo 14 oseb in te so: Žan Sever, Julija Leštan, Urška Rižnar, Maja Makoter, Lana Bukovec, Neja Kozar, Melani Kocet Kustec, Anej Rudolf, Miha Bogdan, Pia Vesel Koprivšek, Žiga Žnidarič, Neža Zanjковиč, Barbara Arklinič in Srečko Mihorič. Mi mladi novinarji smo pa izbrali deset najboljših, ki so dobili nagrado.

Zakaj Božiček nosi darila zvečer oz. ponoči?
ODGOVOR: Ker podnevi ne obstaja.

PIA VESEL KOPRIVŠEK, 7. razred

Zakaj blondinka naliva vodo v računalnik?
ODGOVOR: Ker želi srfati po internetu.

ŽAN SEVER, 4. razred

UČITELJICA: Janezek, povej poved, v kateri je povedni naklon.

JANEZEK: Konj vleče voz.

UČITELJICA: Odlično, zdaj pa jo pretvori v velelo poved.

JANEZEK: Hi, konjiček.

NEŽA ZANJKOVIČ, 8. razred

OČKA: Sine, še eno uro nazaj sta bila dva kosa peciva, sedaj pa je samo še en kos. Kaj se je zgodilo?

SINE: Jaz sem kriv. Bilo je temno in nisem opazil drugega kosa.

MIHA BOGDAN, 6. razred

UČITELJ: Milan, kako da imaš v kontrolni nalogi enake napake kot Jure, ki sedi poleg tebe?

MILAN: Istega učitelja imava.

SREČKO MIHORIČ

UČITELJICA: Janezek, sklanjaj samostalnik kruh.

JANEZEK: Kdo ali kaj? Kruh. S kom ali s čim? S salamo. Komu ali čemu? Meni.

NEŽA ZANJKOVIČ, 8. razred

Rdeča kapica gre po gozdu in sreča volka pa ga vpraša.

RDEČA KAPICA: Zakaj imaš tako velike oči?

VOLK: Pusti me ka seren.

ANEJ RUDOLF, 5. razred

Kaj je rumene barve pa se plazi?

ODGOVOR: Kitajec, ki išče bombo.

Kaj pa je rumene barve pa leti po zraku?

ODGOVOR: Isti Kitajec, ki je našel bombo.

ANEJ RUDOLF, 5. razred

Janezek pride vesel domov in reče: Mama, ata, mene je učitelj pohvalil.

ATA: Zakaj pa te je pohvalil?

JANEZEK: Vsi smo osli, samo da sem

jaz največji.

Slovenec, Avstrijec in Hrvat so šli na letalo. Nato pa Avstrijec vrže dol kozarec in zadene očeta od enega malega otroka in on se začne jokati. Avstrijec pa ga vpraša: "Zakaj jočeš?". On pa mu odgovori: "Zato, ker mi je ata umrl." Na letalo gresta Slovenec in Hrvat. Hrvat vrže dol povico in zadene od istega otroka mamo. Otrok začne jokati. Hrvat pa ga vpraša: "Zakaj jočeš?". On pa mu odgovori: "Zato, ker mi je mama umrla." Na letalo gre Slovenec in vrže dol atomsko bombo. Pristala je na velikem bloku. Isti otrok se začne smejati. Slovenc pa ga vpraša: "Zakaj se smejiš?". On pa mu odgovori: "Tako sem se sprdno, da je celo hišo razneslo."

JULIJA LEŠTAN, 4. razred